

Fényszövet

*Szüntelen anyakeresés a nap
az éj és minden óra
Nem találok őt se magamat
este se virradóra*

*Azt hordja anyám is talán
azért nem találok
Ő már hamu és ködös hiány
ott túl a határon*

*A szünetlenség nem más mint
az idő kék szövete
A pillanat is abba öltözik
Fénylés a köpenye*

*Ahova át senki se láthat
s ha nézel valakit
bár a fény minden sötétet áthat
Ott éppen a köd vakít*

Nem verték le!

*Nem verték le ötvenhatot
hiszen itt vagyok
Arcomon a fiúk arca
Szemük is ragyog*

*Hazugokat örököltünk
emberszemetet!
Gyilkosokra sokat költünk
s adunk kenyeret*

*Nem győztek itt tankok-bankok
csak az árulók
pojácák és zsoldos cédák
s a júdási csók*

*bogy tovább is gyötörjenek
magyart és hazát
Uralomra törhessenek
testeinken át*

*az volt itt a nagy hagyomány
szovjet örökség
Fegyversövekbe rejtették
a kicsi békét*

*Nem verték le ötvenhatot
hiszen itt vagyok
Képemen a fiúk arca
és szemük ragyog*

*Mint csillag a mindenségből
mint a mi napunk
Nem verték le ötvenhatot
hiszen itt vagyunk!*

Képek parázsló temetőkből

*Jártunk parázsló temetőkben
halottak kertjében szótalan
Lobogtak fölöttünk a fák
majd megbolydultak
az októberi szélben
és jajongva szórták elénk
szent ősziünk véres aranyát*

*Az ágakon micsoda levéltorna!
tépett ruhákban és bohócosan
az évszak cirkuszi porondján
Még nemrég nem engedték
hogy naponta kimondjam
megszentelő őszből bújt elő
az én tavaszi hazám*

*Sokáig nem engedték
de annak már végleg vége
Az őszi izzásban ott van
születésének fájó lüktetése
A sírokon gyertyák pislognak
levelek forognak táncolnak
mintha az egész temető élne*

*De estére kihuny a fákon
a sok-sok parázsló levél
elsötétül kibűl az aranyálom
s mint a házőrző kussad le
sírok között az esti szél
S noha a verset sokan idézik
a megváltás halálosan késik!*

